

Roma Ngaratakeun Titingalian - Nomer Salapan

Nolak Dasar-Dasar: Kontrovérsi ngeunaan “The Daily” jeung Balukar tina Nampik Kaleresan dina Nubuat Adventis

Jeff Pippenger

2024-08-21

Urang ayeuna keur nyawalakeun garis nubuat ngeunaan pasalia pamadegan dina sajarah Advent anu geus kajadian patali jeung rupa-rupa lambang Roma. Urang ayeuna keur nyawalakeun “the daily” dina kitab Daniel. Pasalia éta ngagambarkeun panolakan kana pondasi Adventisme, panolakan kana kawibawaan Roh Nubuat, jeung panolakan kana utusan anu dipilih ku Allah. Nolak pagawéan Miller ogé ngagambarkeun panolakan kana parentah anu geus dipasihkeun ka Miller ku malaikat-malaikat sawarga, anu nungtun Miller kana pamahamanana ngeunaan pekabaran anu dihasilkeun ku nambahanana pangaweruh waktu kitab Daniel dibuka segelna dina taun 1798.

Jalma-jalma anu nampik bebeneran anu nangtukeun kakawasaan (Roma kaping) anu nahan kakawasaan kapapaan sangkan henteu kabuka dina 2 Tesalonika, némbongkeun yén maranéhna henteu nyaah kana bebeneran, sarta ku sabab nampik kanyaah kana bebeneran, maranéhna narima hiji kabohongan. Kabohongan éta tuluy mawa kasasaran anu kuat ka maranéhna. Kabohongan éta mangrupa sababna, sedengkeun kasasaran anu kuat anu maranéhna tampi téh mangrupa akibatna. Kurangna kanyaah kana bebeneran téh jadi pangjurung maranéhna. Kabohongan éta ngagambarkeun pilihan narima doktrin Alkitab sacara pluralistis, sabalikna ti jalma-jalma anu percaya kana bebeneran anu mutlak. Ieu sababna naha gambaran Yesaya ngeunaan kasasaran anu kuat dina tulisan Paulus dipintonkeun minangka kasasaran-kasasaran, lain ngan saukur hiji kasasaran. Golongan séjénna nyaéta jalma-jalma anu memang nyaah kana bebeneran, narima premis bebeneran anu mutlak, sarta ku Yesaya dipikawanoh minangka jalma-jalma anu ngageter kana Firman Allah.

Kieu timbalan PANGERAN, Langit teh tahta Kami, jeung bumi teh tumpakan suku Kami; di manakah imah anu ku maraneh rek diwangun pikeun Kami? jeung di manakah tempat pangreureuhan Kami? Sabab sakumna eta hal geus dijieun ku panangan Kami, jeung ku kituna sakumna eta hal jadi aya, timbalan PANGERAN; tapi ka jalma ieu Kami ngeningan, nya eta ka anu sangsara tur remuk hate, jeung anu ngageter ku firman Kami. Anu meuncit sapi jalu teh lir lamun maehan jelema; anu ngurbankeun anak domba, lir lamun motong beuheung anjing; anu ngahaturkeun kurban sajian, lir lamun ngahaturkeun getih babi; anu ngaduruk menyan, lir lamun muji brahala. Enya, maranehna geus milih jalan sorangan, jeung jiwaneunana resep kana kakejian maranehna. Kami oge bakal milih kasasabna maranehna, jeung bakal ngadatangkeun kana maranehna hal-hal anu dipikagugupkeun ku maranehna; sabab waktu Kami nyaur, taya nu ngajawab; waktu Kami ngandika, maranehna teu ngadenge; tapi maranehna nyieun nu jahat di payuneun panon Kami, jeung milih anu henteu dipikaresep ku Kami. Dangukeun firman PANGERAN, eh maraneh anu ngageter ku firman-Na; dulur-dulur maraneh anu ngahina ka maraneh, anu ngusir maraneh ku lantaran ngaran Kami, ngalahir kieu,

“Mugia PANGERAN dipuliah!” tapi Mantenna bakal nembongan pikeun kabungah maraneh, jeung maranehna bakal era. Yesaya 66:1–5.

Jalma-jalma anu ngageter ku Pangandika Allah téh nyaéta jalma-jalma buangan Israél, anu dina poé-poé panungtung dipidangkeun minangka panji.

Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun nu kasisih ti Israil, jeung ngahijikeun deui nu paburencar ti Yuda ti opat juru bumi. Yesaya 11:12.

Allah netelakeun yén nya Mantenna anu ngadegkeun éta Bait anu ku golongan anu ngahaturkeun kurban anu geus ruksak diklaim minangka jieunan maranéhna. Éta Bait pisan anu dijadikeun andelan ku maranéhna nalika maranéhna ngumumkeun, “Bait PANGERAN ieu.”

Ngadeg di lawang Bait PANGERAN, tuluy wartakeun di dinya ieu pangandika, sarta ucapkeun, Dangukeun pangandika PANGERAN, eh sakumna urang Yuda anu asup ngaliwatan ieu lawang-lawang pikeun nyembah ka PANGERAN. Kieu timbalan PANGERAN Nu Maha Kawasa, Allah Israil: Benerkeun jalan hirup maraneh jeung kalakuan maraneh, tangtu Kami bakal ngantep maraneh tetep cicing di ieu tempat. Ulah maraneh percaya kana kecap-kecap bohong anu nyebut, Bait PANGERAN, Bait PANGERAN, Bait PANGERAN, ieu téh. Yermia 7:2–4.

Jalma-jalma anu “percaya” kana kecap-kecap bohong, nyaéta jalma-jalma anu percaya kana kabohongan. Imah anu diwangun ku Gusti diadegkeun dina pondasi anu ku Anjeunna ogé didamel. Golongan anu nampik ngajawab nalika Allah nyaaur, milih jalan-jalan maranéhna sorangan sarta bungah kana kakajian. Maranéhna milih “jalan-jalan” jeung “kakajian,” dina wangun jamak, padahal Yeremia nyatakeun yén ngan aya hiji jalan pikeun dilakonan di jerona.

Kieu timbalan PANGERAN, “Maraneh kudu nangtung di jalan-jalan, tingali, sarta tanyakeun ngeunaan jalan-jalan baheula, di mana jalan anu hade, tuluy leumpang dina éta, tangtu maraneh bakal manggihan katengtreman pikeun jiwa maraneh.” Tapi maranehna ngadawuh, “Kami moal leumpang dina éta.” Kitu deui Kami geus netepkeun para pangawal ka maraneh, saur-Na, “Dangukeun sora tarompet.” Tapi maranehna ngadawuh, “Kami moal ngadangu.” Ku sabab eta, dangukeun, he eh bangsa-bangsa, jeung terangilah, he eh pasamoan, naon anu aya di antara maranehna. Dangukeun, he eh bumi: tenjo, Kami rek ngadatangkeun cilaka ka ieu bangsa, nya eta buah tina pikiran maranehna, lantaran maranehna henteu ngadangu kana pangandika Kami, jeung kana hukum Kami oge henteu, malah nampik eta. Pikeun naon datang ka Kami menyan ti Syeba, jeung tebu seungit ti nagri anu jauh? Kurban beuleuman maraneh henteu katarima, jeung kurban-kurban maraneh henteu matak pikaresepeun ka Kami. Yermia 6:16–20.

Dina pasal lima welas, Yermia nyebut jamaah jahat anu henteu daék ngadéngé, sanajan maranéhna boga ceuli, minangka “pasamoan para panyénda.” Ka jamaah ieu dipasihkeun hiji “pangjaga” boh dina sajarah warta malaikat kahiji jeung kadua, kitu deui dina sajarah malaikat katilu, tapi maranéhna nampik leumpang dina jalan anu hadé, nyaéta jalan-jalan baheula. Sabalikna, maranéhna leumpang dina “jalan-jalan.” Ku sabab kitu, Yesaya nétélakeun yén Allah bakal milih

rupa-rupa kasasaran, lantaran maranéhna milih rupa-rupa jalan palsu tibatan jalan anu mutlak, nyaéta jalan-jalan baheula. Saperti dina kasaksian Yesaya, ibadah pasamoan para panyénda ditolak ku Gusti. Sister White sacara langsung ngahubungkeun rupa-rupa kasasaran dina Yesaya jeung kasasaran anu kuat dina Paul, sarta anjeunna nempatkeun éta dina kontéks panolakan kana bebeneran-bebeneran dasar, nyaéta pondasi anu ku Gusti geus diadegkeun jeung keur diadegkeun pikeun ngadegkeun bumi-Na.

“Anu ningali nepi ka handapeun beungeut lahir, anu maca hate sakumna manusa, nyebutkeun ngeunaan jalma-jalma anu geus narima caang anu agung kieu: ‘Maranéhna henteu katarajang ku kasusah jeung kagét ku sabab kaayaan moral jeung rohani maranéhna.’ Enya, maranéhna geus milih jalan-jalan sorangan, sarta jiwana resep kana kajijikeun-jijikna. Kuring ogé bakal milih kasasarna maranéhna, jeung bakal ngadatangkeun kana maranéhna hal-hal anu dipikasieun ku maranéhna; sabab waktu Kami nyaur, teu aya anu ngawaler; waktu Kami nyarita, maranéhna henteu ngadéngé: sabalikna maranéhna ngalakukeun kajahatan di payuneun panon Kami, sarta milih anu henteu dipikaresep ku Kami.’ ‘Allah bakal ngutus ka maranéhna kasasaran anu kacida kuatna, nepi ka maranéhna percaya kana bohong,’ sabab maranéhna henteu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranéhna bisa disalametkeun,’ ‘sabalikna maranéhna malah resep kana kajahatan.’ Yesaya 66:3, 4; 2 Tesalonika 2:11, 10, 12.

“Guru sawarga nanya kieu: ‘Aya deui panyangka nu leuwih kuat anu bisa nyasabkeun pikiran tibatan pura-pura yén maraneh keur ngawangun dina pondasi anu bener sarta yén Allah nampi pagawean maraneh, padahal sabenerna maraneh ngalakonan loba hal nurutkeun kawijakan dunya sarta keur dosa ngalawan ka Yéhuwa? Aduh, éta téh hiji panipuan anu gedé, hiji kasasaban anu matak kaéléhkeun, anu ngawasa pikiran-pikiran nalika jalma-jalma anu kungsi nyaho kana bebeneran, salah nganggap wangun kasalehan minangka roh jeung kakawasaanana; nalika maranéhna nyangka yén dirina beunghar sarta nambahan ku banda, jeung henteu butuh nanaon, padahal sabenerna maranéhna butuh kana sagalana.’”

“Allah teu robah sikep-Na ka para hamba-Na anu satia anu ngajaga pakeanana tetep beresih taya cacad. Tapi loba anu ngagorowok, ‘Karapihan jeung kasalametan,’ padahal karuksakan ngadadak keur datang nimpah maranéhna. Lamun teu aya tobat anu tuntas, lamun manusa teu ngarendahkeun haténa ku pangakuan dosa sarta narima bebeneran sakumaha ayana dina Isa Al Masih, maranéhna moal kungsi asup ka sawarga. Lamun panyucian geus lumangsung di antara jajaran urang, urang moal deui cicing betah bari muji diri yén urang beunghar, loba banda, sarta teu butuh nanaon.”

“Saha anu bisa nyebut kalawan sajatina: ‘Emas urang geus diuji dina seuneu; pakean urang teu kacemar ku dunya’? Kuring nempo Guru urang nunjuk kana pakean nu disebut kabeneran. Sanggeus eta dipiceun ku Mantenna, katingal atra kokotor nu nyumput di handapeunna. Tuluy Anjeunna ngandika ka kuring: ‘Naha maneh teu ningali kumaha maranehna ku cara pura-pura nutupan kokotor maranehna jeung kabusukan tabiat? “Kumaha kota anu satia teh geus jadi hiji palacuran!” Imah Rama Kami geus dijadikeun imah padagangan, hiji tempat anu ti dinya ayana Gusti jeung kamulyaan ilahi geus undur! Ku sabab eta aya kalemahan, sarta kakuatan teu aya.’” Testimonies, jilid 8, 249, 250.

Dina éta petikan, pasamoan jalma-jalma nu nyémooahan dina mangsa Yeremia diidéntifikasi minangka urang Laodikea, anu mangrupikeun parawan-parawan bodo.

“Kaayaan Garéja anu dilambangkeun ku para parawan bodo, ogé disebutkeun minangka kaayaan Laodikea.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Parawan anu bodo nembongkeun kakurangan minyak maranéhna dina datangna Pangalembana Tengah Peuting, nalika maranéhna narima hiji panyasab anu saluyu jeung pilihan maranéhna sorangan saméméhna ngeunaan jalan mana anu rék dipilih, bari nampik jalan-jalan kolot milik Yermia. Jalan-jalan kolot téh mangrupa tempat kapanggihna katengtreman jeung panyegeran, sarta katengtreman jeung panyegeran éta téh nyaéta hujan ahir.

“Kuring dipapay ka mangsa nalika amanat malaikat katilu keur nutup. Kakawasaan Allah parantos nyangkaruk kana umat-Na; maranéhna parantos ngaréngsékeun padamelanana sarta parantos disiapkeun pikeun nyanghareupan jam panyobaan anu aya di payuneun maranéhna. Maranéhna parantos nampi hujan panungtung, atawa pangnyegerkeun ti payuneun Gusti, sarta kasaksian anu hirup parantos dihudangkeun deui. Pangéling-eling agung anu pamungkas parantos kadéngé di mana-mana, sarta éta parantos ngagerakkeun sarta ngambekkeun pangeusi bumi anu teu kersa narima éta amanat.” Early Writings, 279.

Mangsa pencurahan Roh Suci téh, kasasaran anu kuat dicurahkeun ka para parawan Laodikea anu bodo, anu henteu mikanyaah kana bebeneran, ku sabab éta maranéhna milih ngabohong anu dipicaya gaganti bebeneran. Panolakan kana bebeneran disaruakeun jeung nolak hukum, sabab hukum Allah diwujudkeun dina aturan-aturan nubuat-Na.

“Wahyu lain mangrupa lain nyipta atawa ngararancang hal anu anyar, tapi nganyatakeun naon anu saméméhna, nepi ka diwahyukeun, can dipikawanoh ku manusa. Kaleresan-kaleresan anu agung jeung langgeng anu kakandung dina Injil diwahyukeun ngaliwatan panalungtikan anu tigin sarta ngahinakeun diri urang di payuneun Allah. Guru ilahi nungtun pikiran jalma anu handap asor dina milarian bebeneran; sarta ku pituduh Roh Suci, kaleresan-kaleresan tina Pangandika dipikanyaho ka manehna. Jeung moal aya deui jalan pikeun meunangkeun pangaweruh anu leuwih pasti jeung leuwih mujarab ti batan lamun dipingpin ku cara kitu. Jangji Jurusalamet nya éta, ‘Lamun Mantenna, Roh bebeneran, parantos sumping, Anjeunna bakal nungtun aranjeun kana sagala bebeneran.’ Ngaliwatan maparinan Roh Suci urang dijadikeun ngartos kana Pangandika Allah.”

Juru Mazmur nyerat, “Ku naon saurang nonoman tiasa ngamurnikeun jalanna? ku jalan ngingetkeun dirina nurutkeun firman-Mu. Kalawan sakumna hate kuring parantos néangan ka Anjeun: nunjul ulah ngantep kuring nyasar tina parentah-parentah-Mu.... Bukakeun panon kuring, supaya kuring tiasa ningali hal-hal anu ajaib tina hukum-Mu.”

“Urang dipapatahan sangkan néangan bebeneran lir harta karun anu disumputkeun. Gusti muka pangarti anu sajati pikeun nu enya-nya néangan bebeneran; sarta Roh Suci maparin kamampuan ka anjeunna pikeun nyangkem bebeneran-bebeneran wahyu. Ieu pisan hartina anu dimaksud ku juru mazmur waktu anjeunna nyuhunkeun sangkan panonna dibuka supaya ningali perkara-perkara anu ajaib tina hukum. Lamun jiwa kacida ngarep-ngarep kana

kaunggulan-kaunggulan Yesus Kristus, akal dipaparin kamampuhan pikeun nyangkem kamulyaan-kamulyaan dunya anu leuwih hadé. Ngan ku pitulungan Guru ilahi urang bisa ngarti kana bebeneran-bebeneran Firman Allah. Di sakola Kristus urang diajar jadi lemah lembut jeung handap asor, sabab ka urang dipaparin pangarti kana rahasia-rahasia kasalehan.” Sabbath School Worker, 1 Désémber 1909.

Nolak kana amanat atawa metodologi hujan panungtungan téh sarua jeung nolak hukum Allah. Nalika Yermia nyatakeun yén “aranjeunna henteu nguping kana pangandika Kami, atawa kana hukum Kami, tapi geus nampik éta,” anjeunna sapamadegan jeung Hosea.

Umat Kami binasa ku lantaran kurang pangaweruh; ku sabab maneh geus nampik pangaweruh, Kami ogé bakal nampik maneh, supaya maneh ulah jadi imam pikeun Kami; ku lantaran maneh geus mopohokeun kana hukum Allah maneh, Kami ogé bakal mopohokeun anak-anak maneh. Hosea 4:6.

Pangaweruh anu ditampik ku nu bodo téh nyaéta nambahanana pangaweruh, anu ku Daniel diidentifikasi minangka kajadian dina waktu ahir. Dina waktu ahir taun 1798, tuluy deui dina waktu ahir taun 1989, aya nambahan pangaweruh anu diformalkeun ku utusan anu dipilih ku Allah pikeun dipaké ku Mantenna waktu Anjeunna ngadegkeun pondasi pikeun masing-masing tina dua generasi paralel éta. Kaleresan-kaleresan pondasi éta ditata ku aturan-aturan Alkitab anu tangtu, anu diungkabkeun ka para utusan pilihan dina sajarah maranéhna masing-masing, sarta kaleresan-kaleresan pondasi éta téh jalan-jalan baheula milik Yeremia, jeung éta téh kaleresan-kaleresan anu ahirna ngawakilan minyak tina pekabaran tengah peuting jeung pekabaran seruan tarik. Hujan ahir ngahasilkeun pekabaran Tengah Peuting dina sajarah pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu, sarta sanggeus éta ngahasilkeun pekabaran seruan tarik dina sajarah pangumpulan domba Allah anu séjén anu masih kénéh aya di Babul. Hujan ahir téh sakaligus mangrupikeun hiji pekabaran jeung metodologi anu ngahasilkeun éta pekabaran. Nambahan pangaweruh nurutkeun Daniel ngamimitian hiji prosés pangujian tilu léngkah.

Sarta anjeunna ngandika, “Maneh, geura indit, Daniel, sabab eta kecap-kecap geus ditutup jeung disegel nepi ka mangsa ahir. Loba anu bakal dimurnikeun, dijadikeun bodas, jeung diuji; ari anu jahat mah bakal terus ngalakonan kajahatan; sarta moal aya sahiji ogé ti antara anu jahat anu bakal ngarti; tapi anu wijaksana bakal ngarti.” Daniel 12:9, 10.

Jalma-jalma jahat dina kitab Daniel téh nyaéta para parawan bodo dina Injil Mateus anu milih tetep ngajaga kaayaan Laodikea maranéhna. Kaayaan maranéhna kaciri dina léngkah katilu tina tilu ujian Daniel, nalika boh anu wijaksana boh anu jahat diuji. Ujian panungtungan nyaéta tempat panghukuman dilaksanakeun, sarta duanana golongan nembongkeun naha maranéhna miboga minyak.

“Deui deui ieu misil-misil ngajar yén moal aya deui masa pangadilan rahmat sanggeus pangadilan. Lamun pagawéan Injil geus réngsé, tuluy langsung lumangsung pamisahan antara nu hadé jeung nu jahat, sarta nasib masing-masing golongan ditangtukeun salalanggengna.” Christ’s Object Lessons, 123.

Pangmancarna tabiat dina ujian katilu nangtukeun para nyembah minangka boh hiji Laodikea anu bodo, boh hiji Filadelfia anu wijaksana. Ujian panungtung kalaksanakeun babarengan jeung talatah hujan ahir, anu geus ditepikeun kana caang ku metodologi hujan ahir. Nolak metodologi hujan ahir nempatkeun hiji jiwa dina kaayaan anu ngajadikeun manéhna teu bisa ngarti kana talatah hujan ahir. Talatah jeung metodologi éta ku Yesaya dipikawanoh minangka ujian panungtung.

Saha anu ku anjeunna rek diajarkeun pangaweruh? Jeung saha anu ku anjeunna rek dipaparin ngartos kana pangajaran? Nya éta anu geus disapuh tina susu, anu geus dijauhkeun tina dada. Sabab parentah kudu kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, di ditu saeutik: Sabab ku biwir anu ngagerendeng jeung ku basa séjén anjeunna bakal nyarita ka ieu bangsa. Ka maranéhna anjeunna geus ngandika, Ieu teh pangreureuhan, anu ku maranéh bisa dipaké pikeun mere reureuh ka nu capé; jeung ieu teh panyegerkeun: tapi maranéhna henteu daék ngadéngé. Tapi pangandika PANGERAN jadi ka maranéhna parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, di ditu saeutik; sangkan maranéhna leumpang, tuluy murag ka tukang, tuluy remuk, kajiret, jeung katewak. Ku sabab kitu dengekeun pangandika PANGERAN, eh maranéh jalma-jalma anu ngahina, anu maréntah ieu bangsa anu aya di Yerusalem. Sabab maranéh geus ngucap, Kami geus nyieun pajangjian jeung pati, jeung jeung naraka kami geus satuju; waktu pecut anu ngabanjir ngalangkung, eta moal nepi ka kami: sabab kami geus ngajadikeun kabohongan jadi panyalindungan kami, jeung handapeun kasasaran kami nyumputkeun diri: Ku sabab eta kieu timbalan Gusti PANGERAN, Tingali, Kami neundeun di Sion hiji batu pikeun pondasi, hiji batu anu geus diuji, hiji batu juru anu mulya, hiji pondasi anu pasti: sing saha anu percaya moal gugup buru-buru. Kaadilan oge ku Kami rek dijadikeun tali ukuran, jeung kabeneran jadi unting-unting; jeung hujan es bakal nyapu jauh panyalindungan kabohongan, jeung cai-cai bakal ngagenclang tempat panyumputan. Jeung pajangjian maranéh jeung pati bakal dibatalkeun, jeung kasaluyuan maranéh jeung naraka moal tetep; waktu pecut anu ngabanjir ngalangkung, harita maranéh bakal diinjak-injak ku eta. Yesaya 28:9–18.

“cambuk nu ngalimpudan” dina nubuat Alkitab nyaeta krisis hukum Minggu anu maju saterusna, anu dimimitian ku hukum Minggu anu enggal bakal datang di Amérika Sarikat. Maranéhnaana Laodikia anu bodo tur jahat, anu henteu miboga “kanyaah ka bebeneran,” ku kituna nolak kanaékan pangaweruh, percaya yén “cambuk nu ngalimpudan” éta “moal datang” ka maranéhna, sabab di antarana maranéhna milih narima hiji harti palsu tina hiji lambang Roma dina nubuat Alkitab. Ku kitu, maranéhna ngahasilkeun hiji modél nubuat anu palsu dumasar kana pondasi nubuat maranéhna sorangan. Pondasi maranéhna diwangun dina keusik, anu ngalambangkeun lobana batu leutik anu diremuk. Pondasi jalma anu wijaksana diwangun dina Batu anu tunggal.

Numutkeun ka kurnia Allah anu dipaparinkeun ka kuring, minangka saurang ahli ngadegkeun gedong anu wijaksana, kuring geus nempatkeun pondasi, jeung nu lian ngawangun di luhurna. Tapi masing-masing kudu waspada kumaha manéhna ngawangun di dinya. Sabab taya saurang oge anu bisa nempatkeun pondasi séjén salian ti anu geus ditetepkeun, nya éta Yesus Kristus. Ari lamun aya anu ngawangun dina ieu pondasi ku emas, pérak, batu-batu mulya, kai, jukut garing, tunggul; padamelan masing-masing bakal kanyahoan: sabab poé éta bakal nembongkeunana, ku lantaran éta bakal diwahyukeun ku seuneu; jeung seuneu éta bakal nguji

padamelan unggal jalma, kumaha rupana éta. 1 Korinta 3:10–13.

Pondasi-pondasi palsu dipapatkeun jeung Pondasi sajati, nyaéta Kristus Yesus—Batu Karang. Naha pondasina sajati atawa palsu, eta katingalina dina ujian panungtungan tina tilu ujian Daniel. Eta “diungkabkeun ku seuneu”—nyaéta seuneu ti Utusan Perjangjian, anu bakal ngadadak sumping ka Bait-Na. Tuluy aya hiji golongan anu katémbong geus nyieun perjangjian jeung pati, jeung aya hiji golongan anu katémbong geus nyieun perjangjian kahirupan.

Lah, Kami rek ngutus utusan Kami, sarta manehna bakal nyayagikeun jalan di hareupeun Kami; jeung Gusti anu ku maraneh dipilari bakal dadakan sumping ka Bait-Na, nya éta utusan perjangjian anu ku maraneh dipikaresep; lah, Anjeunna bakal sumping, saur PANGERAN semesta alam. Tapi saha anu bisa tahan dina poé kadatangan-Na? jeung saha anu bakal tetep ngadeg nalika Anjeunna nembongan? sabab Anjeunna téh lir seuneu nu ngalelehkeun logam, jeung lir sabun tukang ngabodaskeun lawon; Jeung Anjeunna bakal linggih saperti nu ngalelehkeun jeung ngamurnikeun pérak; sarta Anjeunna bakal ngamurnikeun anak-anak Lewi, jeung nyucikeun maranéhna saperti emas jeung pérak, supaya maranéhna tiasa ngahaturkeun kurban ka PANGERAN dina kabeneran. Tuluy kurban Yuda jeung Yerusalem bakal kamanis ku PANGERAN, saperti dina mangsa baheula, jeung saperti dina taun-taun nu kapungkur. Jeung Kami bakal ngadeukeutan ka maraneh pikeun pangadilan; jeung Kami bakal jadi saksi anu gancang ngalawan tukang-tukang sihir, jeung ngalawan jalma-jalma nu jinah, jeung ngalawan nu sumpah palsu, jeung ngalawan jalma-jalma anu meres pagawe dina upahna, randa, jeung anak yatim, sarta anu nyasabkeun urang asing tina hakna, jeung henteu sieun ka Kami, saur PANGERAN semesta alam. Maleakhi 3:1–5.

Utusan Perjangjian daratang caket dina pangadilan nalika prosés pangujian Daniel ngahontal pangujian katilu, sarta jalma-jalma wijaksana jeung jalma-jalma jahat diuji. Prosés pangujian tilu léngkah dina Daniel dimimitian dina waktu ahir, nalika kitab Daniel dibuka segelna sarta pangaweruh ditambahan. Nambahanana pangaweruh ditegeskeun kalayan écés ngaliwatan karya utusan pilihan anu niup tarompét. Utusan éta ku Malakhi disebut “utusan” anu “nyiapkeun jalan” saméméh datangna Utusan Perjangjian anu ngungkabkeun ku seuneu saha anu geus asup kana perjangjian jeung Anjeunna, atawa saha anu milih nyieun perjangjian jeung pati. Dina sajarah Millerit, Kristus sumping ngadadak ka Bait-Na dina 22 Oktober 1844, hiji pananda jalan anu ngalambangkeun hukum Minggu anu geura datang.

“Kadatangan Kristus salaku Imam Agung urang ka Rohangan Anu Pangsucina, pikeun nyucikeun tempat suci, anu dipintonkeun dina Daniel 8:14; kadatangan Putra manusa ka Nu Sepuh Ti Jaman, sakumaha ditepikeun dina Daniel 7:13; jeung kadatangan Gusti ka Bait-Na, anu geus dinubuatkeun ku Maleakhi, mangrupa gambaran-gambaran ngeunaan kajadian anu sarua; jeung ieu ogé dilambangkeun ku kadatangan panganten lalaki ka perkawinan, sakumaha dipedar ku Kristus dina pasemon sapuluh parawan, dina Mateus 25.” *The Great Controversy*, 426.

Pamungkas tina tilu pangujian Daniel kajadian dina hukum Minggu anu baris geura sumping, nalika Utusan Perjangjian sumping pikeun ngungkabkeun ku seuneu saha anu geus nyieun hiji perjangjian jeung kahirupan atawa jeung pati, anu ditempatkeun dina kontéks urang Lewi. Nalika

Malakhi ngajelaskeun parawan-parawan wijaksana jeung bodo dina Mateus, anu mangrupikeun urang Laodikia jeung urang Piladélpia dina Yohanes, sarta jalma-jalma wijaksana jeung jahat dina Daniel, duanana golongan diuji ku seuneu, tuluy maranéhna nembongkeun saha anu, atawa saha anu lain, urang Lewi.

Urang Lewi téh mangrupikeun lambang jalma-jalma anu satia nangtung dina dua pambrontakan anak sapi emas. Pambrontakan anu kahiji nyaéta pambrontakan Harun, sarta anu kadua nyaéta pambrontakan Yarobeam. Dina duanana gambaran éta, urang Lewi ngawakilan anu satia, sarta duanana gambaran éta nyayagikeun dua saksi ngeunaan kasatiaan hiji golongan anu diwakilan ku urang Lewi dina hukum Minggu anu enggal datang. Harun ngadamel hiji anak sapi emas. Emas téh lambang Babul, sarta anak sapi téh gambar hiji sato galak. Satuluyna anjeunna netepkeun hiji pesta, sarta jalma-jalma bodo téh nari bari bulgír ngurilingan anak sapi éta. Sakabéh pambrontakan maranéhna didasaran sarta didorong ku panolakan maranéhna ka Musa, utusan anu dipilih.

Tuluy Musa ka Harun, “Naon anu geus dipigawé ku ieu bangsa ka hidep nepi ka hidep ngadatangkeun dosa anu sakitu gedéna ka maranéhna?” Saur Harun, “Mugi amarah gusti ulah ngahuru; gusti terang kana ieu bangsa, yén maranéhna geus nyanghareup kana kajahatan. Sabab maranéhna ngomong ka sim kuring, ‘Jieunkeun pikeun kami allah-allah anu bakal leumpang di hareupeun kami; sabab ieu Musa, jalma anu geus mawa kami kaluar ti tanah Mesir, kami henteu nyaho naon anu geus kajadian ka anjeunna.’ Tuluy sim kuring ngomong ka maranéhna, ‘Saha baé anu boga emas, pegatkeun éta.’ Ku kituna maranéhna masrahkeun ka sim kuring; tuluy sim kuring ngalungkeun éta kana seuneu, sarta kaluarlah anak sapi ieu.” Jeung nalika Musa ningali yén éta bangsa taranjang; (sabab Harun geus ngajadikeun maranéhna taranjang nepi ka jadi kahinaan di antara musuh-musuhna;) tuluy Musa nangtung di lawang pakemahan sarta nyarios, “Saha anu aya di pihak PANGERAN? Kudu datang ka kami.” Jeung sakabéh bani Lewi ngariung ka anjeunna. Sarta anjeunna ngandika ka maranéhna, “Kieu timbalan PANGERAN, Allah Israil, ‘Unggal jelema sina masang pedangna dina cangkéngna, tuluy mudik ti panto ka panto sapanjang pakemahan, sarta paéhan unggal jelema dulurna, unggal jelema sobatna, jeung unggal jelema tatanggana.’” Jeung bani Lewi ngalakonan nurutkeun pangandika Musa; sarta dina poé éta ragrag kira-kira tilu rébu urang lalaki ti antara bangsa éta. Budalan 32:21–28.

Maranéhanana anu nari téh urang Laodikea anu nembongkeun “éra tina katelanjangan maranéhna,” anu mangrupa pangéling-ngéling tina bala kagenep, hiji pangéling-ngéling ngeunaan perluna ngartos kalawan leres susunan tilu rupa Roma modéren salaku naga, sato galak, jeung nabi palsu. Pangéling-ngéling éta sacara teges nentang tafsiran pribadi Uriah Smith anu ngancurkeun bebeneran-bebeneran anu patali jeung bala kagenep jeung Armagedon.

Jalma-jalma anu nembongkeun kaayaan Laodiseana maranéhna geus nampik kakawasaan utusan pilihan sarta nembongkeun pamahaman anu sarua bingungna jeung jalma-jalma anu milih ngaidéntifikasi lambang satanis “the daily” minangka lambang ilahi tina palayanan Kristus di tempat suci-Na. Maranéhna ngaitkeun kasalametan maranéhna ka hiji allah simbolis, tapi allah anu dipilih ku maranéhna pikeun disembah téh mangrupa lambang allah Mesir, sarta Mesir téh

lambang naga. Saperti dina Adventisme Laodisea, maranéhna nampik bebeneran yén “the daily” téh lambang Roma kahir, naga, sarta ngaidéntifikasi lambang satanis éta minangka lambang Kristus.

Anaking manusa, pameunteu beungeut ka Firaun raja Mesir, sarta ngaramal ngalawan anjeunna, jeung ngalawan sakuliah Mesir: Ucapkeun, sarta sebutkeun, Kieu timbalan Gusti ALLAH; Lah, Kami ngalawan ka maneh, Firaun raja Mesir, éta naga agung anu ngagoler di tengah-tengah walungan-walunganna, anu geus ngucap, Walungan kuring téh kagungan kuring sorangan, sarta kuring anu nyieunna pikeun diri kuring sorangan. Ezekiel 29:2, 3.

Para pemberontak Harun percaya kana kabohongan yén hiji lambang naga, anu diwakilan ku anak sapi emas, nya éta allah anu geus ngabébaskeun maranéhna tina perbudakan Mesir. Adventisme Laodikia percaya kana kabohongan yén hiji lambang Roma kahir (naga), anu diwakilan ku “the daily,” nya éta lambang Kristus anu padamelan-Na nya éta ngabébaskeun manusa tina perbudakan dosa dina palayanan-Na di tempat suci sawarga. Maranéhna ogé nolak utusan anu dipilih, sakumaha Adventisme Laodikia ngalakukeun dina pasaliaan ngeunaan perlambangan “the daily.”

Dina generasi kahiji (1844 nepi ka 1888) Adventisme Laodikea, maranéhna nampik pagawean Miller dina ngaidéntifikasi tujuh waktu. Dina generasi kadua (1888 nepi ka 1919) maranéhna mimiti prosés nampik bebeneran ngeunaan “the daily.” Dina generasi katilu maranéhna (1919 nepi ka 1957) maranéhna geus mulang deui kana pamahaman Protestanisme murtag yén para perampok umat maneh nyaéta Antiochus Epiphanes. Dina 11 Séptémber 2001 maranéhna nampik peran Islam dina nubuat Alkitab nalika cilaka katilu sumping dina tanggal éta. Unggal opat bebeneran éta dijunjung ku Miller sarta dilambangkeun dina dua loh Habakuk, sarta masing-masingna mangrupikeun bebeneran dasar anu dipatalikeun jeung pagawean Miller, anu ku Sister White disebut “anu kapilih.”

Pangbarontakan Yérobéam dimimitian dina awal karajaan kalér anu diwangun ku sapuluh kaom anu ngajadikeun Yérobéam raja maranéhna nu kahiji. Yérobéam nyieun dua anak sapi emas sarta nempatkeun hiji di Bétel, hartina imah Allah, jeung hiji deui di Dan, hartina pangadilan. Bétel jeung Dan babarengan ngawakilan gabungan garéja (Bétel) jeung nagara (Dan). Jeung sakumaha dina pangbarontakan Harun, éta anak-anak sapi dijieun tina emas, lambang Babul, sarta duanana mangrupa gambaran hiji sato galak. Sakumaha ogé Harun, Yérobéam netepkeun hiji pesta taunan sarta nangtukeun yén éta anak-anak sapi téh nyaéta allah-allah anu ngaluarkeun umat Allah ti Mesir.

Sarta Yerobeam ngandika ing sajroning atine, “Saiki karajan iki mesthi bakal bali marang brayaté Dawud. Menawa bangsa iki padha mungga arep nyaosaké kurban ana ing padalemané Pangeran Yehuwa ing Yerusalem, mesthi atiné bangsa iki bakal malih maneh marang gustiné, yaiku Rehabeam, ratu Yehuda; banjur padha matèni aku, lan bali maneh marang Rehabeam, ratu Yehuda.” Mulané sang ratu banjur rembugan, lan damel anak sapi loro saka emas, banjur ngandika marang wong-wong mau, “Kowé wis kakehan menawa kudu mungga menyang Yerusalem; lah iki para allahmu, hé Israèl, kang wis ngentasaké kowé saka tanah Mesir.” Banjur sijné dipasang ing Bétel, lan sijné manéh dipasang ing Dan. Lan prakara iki dadi dosa; awit bangsa iku padha lunga nyembah ana ing ngarepé sijné mau, nganti tekan Dan.

Panjenengané uga damel padaleman papan-papan pangurbanan ing tengger, lan ngangkat imam-imam saka golongan rakyat kang asor dhéwé, kang dudu saka anak-anaké Lèwi. Lan Yerobeam netepaké riyaya ing sasi kawolu, ing dina kaping limalas sasi iku, kaya riyaya kang ana ing Yehuda, lan panjenengané nyaosaké kurban ana ing mesbèh. Mangkono kang ditindakaké ing Betel, nyaosaké kurban marang anak-anak sapi kang wus didamelé; lan panjenengané mapanaké ing Betel para imam papan-papan pangurbanan ing tengger kang wus didamelé. Mangkono panjenengané nyaosaké kurban ana ing mesbèh kang wus didamelé ing Betel, ing dina kaping limalas sasi kawolu, yaiku ing sasi kang dirancangé saka atiné dhéwé; lan netepaké riyaya kanggo bani Israèl; lan panjenengané nyaosaké kurban ana ing mesbèh, sarta ngobong menyan. 1 Para Raja 12:26–33.

Yéroboam “ngararancang dina haténa sorangan,” anu ngagambarkeun pagawéan Uriah Smith dina ngenalkeun hiji “tafsir pribadi” pikeun ngawangun modél ramalanana. Yéroboam nuturkeun pola Harun sahingga nyasabkeun hiji déwa Mesir minangka Allah anu sajati. Déwa anu dihiijikeun ku Harun jeung Yéroboam téh dumasar kana panyalahgunaan hiji lambang tina sipat ganda Roma minangka lambang kanagaraan jeung kagerejaan. Harun jeung Yéroboam duanana keur ngaidéntifikasi hiji gambar tina kakawasaan naga, ku perlambang gambar hiji sato galak. Ku kituna, duanana éta sajarah suci ngeunaan pambrontakan ngagambarkeun ujian agung pikeun umat Allah, anu ku éta nasib langgeng maranéhna bakal diputuskeun. Ujian éta, nurutkeun ilham, nyaéta ujian ngeunaan kabentukna gambar sato galak.

Paséa kahiji ngeunaan lambang Roma minangka “jalma-jalma garong ti bangsamu,” anu diasupkeun kana bagan panaratas 1843, ngedalkeun yén Antiochus Epiphanes téh éta garong, gaganti kana kanyataan yén éta garong téh Roma. Paséa kahiji éta ngagambarkeun paséa panungtungan ngeunaan “jalma-jalma garong ti bangsamu” salaku Roma, di mana ayeuna dipadungdengkeun yén Amérika Sarikat anu jadi éta garong, lain Roma. Tapi, Antiochus téh hiji lambang Amérika Sarikat dina ayat sapuluh nepi ka lima belas tina Daniel sabelas, ku kituna bohong dina awal jeung bohong dina ahir ngeunaan saha anu dilambangkeun téh sarua pisan.

Poékna poék poékna nu ngagambarkeun ku Antiokhus dina poé-poé panungtungan, nimbulkeun poékna pamahaman ngeunaan gambar sato galak, sakumaha kajadian dina pemberontakan Harun jeung Yarobeam. Poékna pamahaman ngeunaan gambar sato galak éta keur lumangsung dina waktu anu sarua nalika ujian anu agung pikeun umat Allah nyaéta kabentukna gambar sato galak.

“PANGERAN parantos nembongkeun ka abdi kalawan écés yén gambar sato galak bakal kabentuk saméméh mangsa kasempetan réngsé; sabab ieu bakal janten ujian anu gedé pikeun umat Allah, anu ku éta takdir langgeng maranéhna bakal dipastikeun. Padeudeul anjeun téh mangrupa campur aduk tina rupa-rupa hal anu teu saluyu, nepi ka ngan saeutik anu bakal kajurung ku éta.”

“Dina Wahyu 13 perkara ieu ditepikeun kalayan écés; [Wahyu 13:11–17, dikutip].”

“Ieu téh mangrupa ujian anu kudu karandapan ku umat Allah saméméh maranéhna dimaterai. Sakur anu ngabuktikeun kasatiaanna ka Allah ku cara ngajaga hukum-Na, sarta nampik narima sabat palsu, bakal ngabaris handapeun panji Gusti Allah Yéhuwa, sarta bakal narima meterai

Allah anu hirup. Ari jalma-jalma anu nyerahkeun bebeneran anu asalna ti sawarga sarta narima sabat Minggu, bakal narima tanda sato galak.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Nalika Sister White ngadukung pamadegan Miller yén “nu sapopoe” ngalambangkeun Roma kapid, anjeunna nyatakeun yén ti saprak 1844, “pamadegan-pamadegan séjén”, dina wangun jamak, geus dipangku, anu ngahasilkeun “poék jeung kabingungan.” Kabingungan anu ditimbulkeun ku pamadegan-pamadegan palsu ngeunaan “nu sapopoe,” anu mangrupa lambang Roma kapid, salaku “garong-garong umat anjeun,” ngahasilkeun kabingungan jeung poék ngeunaan bédana antara Roma jeung gambar Roma.

Pasualan anu kahiji jeung anu pamungkas ngeunaan hiji lambang Roma lumangsung antara hiji bangsa perjangjian baheula anu keur diliwatan, jeung hiji bangsa anu dina mangsa harita keur jadi bangsa perjangjian anyar Allah. Pasualan éta ngawengku kateu daék tunduk kana aturan-aturan tata basa anu geus ditetepkeun, sabab kecap “ogé” dina ayat ka opat welas teu diaku ku kaum Protestan, ku kituna maranéhna ngaku yén para rampog téh kudu jadi kakawasaan anu sarua jeung anu dilambangkeun dina ayat-ayat saméméhna.

Éta ngawakilan hiji pemeresan kana Kitab Suci nalika Antiochus dipaksa kudu jadi “para perampok.” Éta téh hiji tafsir pribadi, sabab sakur ajaran palsu anu nentang bebeneran téh mangrupa tafsir pribadi. Pasualan éta sorangan jadi hiji bebeneran dasar, sabab éta kacatet dina bagan panaratas 1843. Pangukuhan éta bagan ku ilham negeskeun jeung ngalégalkeun “para perampok” minangka lambang Roma, sarta ngagedékeun kaseriusan éta bebeneran, sabab nolak éta doktrin hartina nolak duanana, nyaéta dasar-dasar jeung wewenang Roh Nubuat.

Pamahaman anu leres ngeunaan para perampok ti bangsamu anu ngalambangkeun Roma, ditambah ku modél nubuat anu dipasihkeun ku para malaikat ka William Miller, sabab éta saluyu jeung modél nubuat anu anjeunna antukna ngartos sarta nampilkeun, nyaéta kieu: yén Roma kapid jeung Roma papal mangrupa dasar tina sakabéh panerapan nubuatna.

Panalarikan pribadi Uriah Smith anu nangtukeun raja kalér dina Daniel sabelas ayat tilu puluh genep minangka Perancis, tuluy dina ayat opat puluh minangka Turki, ngandung dua pangidentifikasian anu salah ngeunaan raja kalér. Panolakan Smith kana dasar-dasar dina taun 1863 ngahasilkeun kabutaan anu nyegah anjeunna tina ningali hiji aturan nubuat anu pangdasarna, nya éta: yén kira-kira dina mangsa Kristus, nubuat ngagambarkeun entitas spiritual modéren anu ditipikeun ku entitas literal baheula. Paulus sacara husus ngajar bebeneran ieu nalika anjeunna nétélakeun yén anu datang heula nyaéta anu literal, sarta sanggeusna anu spiritual.

Sanajan anu rohani téh lain anu pangheulana, tapi anu alamiah; sarta sanggeus eta, kakara anu rohani. 1 Korinta 15:46.

Smith téh kaasup umat pasatujuan anu geus ngagantikeun Protestanisme murtad minangka umat Allah, tapi anjeunna ngabela pangbarontakan maranéhna nalika nampik tujuh kali, sarta ngenalkeun bagan 1863-na. Nerapkeun tafsiran pribadina ngahasilkeun pamahaman palsu ngeunaan Armagedon dina Wahyu pasal genep belas, anu mangrupa ujian séjén ngeunaan pamahaman anu leres ngeunaan Roma.

Dina pasualan anu kahiji ngeunaan para garong, Smith ngawakilan jalma-jalma anu kungsi kalibet dina minuhan kahiji tina misil ngeunaan sapuluh parawan. Ku kituna, ku paningal pribadina ngeunaan raja ti kalér, anjeunna ngawakilan hiji umat perjangjian anu keur kaliwatan dina mangsa antara 1856 jeung 1863, nalika maranéhna jadi Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea. Saperti halna jeung kaum Protestan dina pasualan para garong, Smith ngalalaworakeun kakawasaan gramatikal tina éta petikan, anu ku anjeunna dipulas ku tafsir pribadina, sabab sacara gramatikal raja ti kalér ti ayat tilu puluh hiji nepi ka ayat opat puluh lima salawasna jeung ngan ukur kakawasaan kapapaan.

Kalayan timbulna paséa ngeunaan “the daily,” bohong diasupkeun kana sajarah Advent ku Willie White jeung A. G. Daniells pikeun ngadukung paham Protestan heubeul yén “the daily” ngawakilan palayanan Kristus di tempat suci. Sajarah husus éta geus diidentifikasi dina Habakkuk’s Tables, tapi penting dicatet kasaksian palsu anu patali jeung pangamajukeun sarta pangadegna paham anu salah éta, sabab pamahaman anu bener geus dipikawanoh ku Miller dina 2 Thessalonians, tempat perkara éta mangrupa bédana antara jalma-jalma anu nyaah ka bebeneran jeung jalma-jalma anu percaya kana bohong.

Kontrovérsi ngeunaan “nu sapopoé” nambahan kana pamahaman line upon line yén kontrovérsi pamungkas ngeunaan Roma lumangsung dina mangsa pencurahan Roh Suci. Nalika Roh Suci keur dicurahkeun ti luhur, aya hiji kakawasaan ti handap anu keur naék sarta ngawasaan jalma-jalma anu narimana salaku kakawasaan Allah, sanajan éta téh kasasar anu kuat.

“Dua kakawasaan anu gedé anu keur papaséaan téh keur ngalaksanakeun pagawéanana, hiji ti handap, nu séjén ti luhur. Unggal jalma aya dina pangaruh rusiah ti nu hiji atawa ti nu séjén, sarta lampahna bakal nembongkeun sipat tina ilham anu jadi asalna. Jalma-jalma anu ngahiji jeung Kristus bakal salawasna digawé dina garis-garis Kristus. Jalma-jalma anu aya dina pakait jeung Sétan bakal digawé dina ilham pamingpinna, nentang kana kakawasaan jeung karya Roh Suci. Kahayang manusa dipasrahkeun bébas pikeun meta, sarta ku lampah éta bakal kaungkab roh naon anu keur mangaruhan haté. ‘Tina buahna maranéh bakal nyaho ka maranéhna.’” The 1888 Materials, 1508.

Pasaliaan nubuat dina pasulayan ngeunaan “the daily” téh nyaéta ngaidéntifikasi hiji lambang naga minangka lambang Kristus. Jalma-jalma anu nolak éta bebeneran, sakaligus keur nolak ogé kalungguhan Miller anu manggihan ieu bebeneran, sarta ku kitu maranéhna nolak Roh Suci jeung ngalaksanakeun dosa anu teu bisa dihampura.

Urang baris ngangkat hiji pasalia ngeunaan Roma anu kajadian teu lila sanggeus 11 Séptémber 2001 dina artikel salajengna.

“Urang keur hirup dina hiji mangsa nalika hirup téh pangmahalna jeung pangmatakpikeurepeunna. Ahir sagala perkara geus caket. Kajadian-kajadian anu ngageunjeunkeun bakal terus-terusan ngembang di hareupeun urang; sabab kakuatan-kakuatan anu teu katingali keur jalan, nembongkeun kagiatan anu kacida sengitna. Kakuatan-kakuatan poék ti handap keur ngagerakkeun agén-agén manusa, jeung jalma-jalma jahat keur gawé bareng jeung malaikat-malaikat jahat pikeun merangan parentah-parentah

Allah jeung iman ka Yesus; dina waktu anu sarua hiji kakuatan ti luhur keur ngagerakkeun jalma-jalma anu daék nyerah kana pangaruh-pengaruh ilahi, jeung umat Allah keur gawé bareng jeung mahluk-mahluk sawarga. Teu aya nanaon iwal iman anu sajati, murni, anu bakal sanggup salamet tina tekanan anu bakal tumiba ka unggal jiwa manusa dina poe-poe panungtungan ieu pikeun nguji jeung nyoba dirina. Allah kudu jadi pangungsian urang; urang teu bisa ngandelkeun wangun, pangakuan lahiriah, upacara, atawa kalungguhan, atawa nganggap yén ku sabab urang boga ngaran keur hirup, urang bakal sanggup nangtung dina poe pangnyobaan. Sagala hal anu bisa digoncang bakal digoncang, jeung hal-hal anu teu bisa digoncang ku panipuan jeung kasasab-kasab dina poe-poe panungtungan ieu bakal tetep nangtung. Pantegkeun jiwa kana Batu Karang anu langgeng; sabab ngan dina Kristus hungkul aya kaamanan. Yesus ngajelaskeun poe-poe tempat urang hirup ayeuna minangka poe-poe bahaya. Anjeunna ngadawuh, ‘Sakumaha dina poe-poe Nuh, kitu deui bakal datangna Putra Manusa. Sabab sakumaha dina poe-poe saméméh banjir maranéhna dahar jeung nginum, kawin jeung dikawinkeun, nepi ka poe Nuh asup kana bahtera, sarta maranéhna teu nyaho nepi ka banjir datang jeung nyapu maranéhna kabéh; kitu deui bakal datangna Putra Manusa.’ ‘Kitu deui sakumaha kajadian dina poe-poe Lot; maranéhna dahar, maranéhna nginum, maranéhna meuli, maranéhna ngajual, maranéhna melak, maranéhna ngawangun; tapi dina poe anu sarua nalika Lot kaluar ti Sodom, hujan seuneu jeung walirang turun ti langit, sarta ngancurkeun maranéhna kabéh. Kitu pisan bakal kajadian dina poe nalika Putra Manusa dinyatakeun.’ ‘Nalika Putra Manusa datang dina kamulyaan-Na, jeung sakabeh malaikat suci jeung Anjeunna, harita Anjeunna bakal linggih dina tahta kamulyaan-Na: sarta di hareupeun-Na bakal dikumpulkeun sagala bangsa: jeung Anjeunna bakal misahkeun maranéhna saurang ti saurang, sakumaha hiji pangangon misahkeun domba-dombana tina embe-embe: sarta Anjeunna bakal nempatkeun domba-domba di leungeun katuhu-Na, tapi embe-embe di kenca. Tuluy Raja bakal ngadawuh ka maranéhna anu di katuhu-Na, Maraneh sing datang, aranjeun anu diberkahan ku Rama Kami, wariskeun Karajaan anu geus disadiakeun pikeun maraneh ti saprak dasar dunya.’ Lalampahan urang dina ieu kahirupan bakal nangtukeun nasib langgeng urang di ditu; dipasrahkeun ka urang pikeun nyebutkeun naha urang bakal babarengan jeung jalma-jalma anu ngawaris Karajaan Allah, atawa jeung jalma-jalma anu indit ka poék luar. Allah geus nyayagikeun unggal sarana pikeun kasalametan urang; ku kituna hayu urang ngamangpaatkeun naon anu geus ditebus ku waragad anu teu aya watesna. ‘Sabab Allah kacida nyaahna ka dunya, nepi ka maparin Putra tunggal-Na, supaya sing saha waé anu percaya ka Anjeunna ulah binasa, tapi meunang hirup langgeng.’” Youth Instructor, August 3, 1893.